

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

1.) Какво представлява по принцип уведомяването на трети страни (УТС):

УТС („*litis denuntiatio*“) представлява официално уведомяване на трета страна за висящо съдебно дело. То може да бъде комбинирано с покана към въпросното лице да се присъедини към производството. Целта на това уведомяване е да се гарантират правата и последиците за ищеца или ответника, които се признават според гражданското право. Уведомяващата страна (страна по съдебното дело) представя уведомлението на съда и след това съдът го връчва на третото лице, което има право на избор дали да се присъедини или не. Според словенското право съдът не се произнася дали искането на една от страните за официално уведомяване на трето лице е основателно. Дори третото лице да се присъедини, то няма да се счита за страна по делото и отношенията му с всяка от страните по главното производство не може да се решават в рамките на този съдебен процес. Третото лице може да подкрепи всяка от страните в главното производство. Ако са изпълнени изискванията за това, лицето може да се присъедини към производството като встъпила страна. По този начин то може да допринесе за спечелването на делото и съответно да помогне да се избегне последващ (обратен) съдебен процес срещу него или да подобри своите позиции в такова последващо съдебно дело. Третото лице не може да подава искане за прекратяване на вече образувано съдебно дело, за удължаване на срокове или за отлагане на изслушване.

2.) Какви са главните последици от съдебните решения за лицата, на които са изпратени УТС:

УТС предпазва уведомяващата страна от някои искове за обезщетение за вреди, които в противен случай тя би могла да очаква от третото лице. (Трето) лице, което е получило възможност посредством УТС да окаже влияние върху изхода на съдебно дело, по принцип повече не може да предявява искове за обезщетение за вреди на основание лошо водене на съдебния процес от уведомяващата страна. Наред с това, ако впоследствие бъде образувано производство по обратен иск между уведомяващата страна и лице, което е било уведомено в рамките на главното производство, въпросното лице не може да представя аргументи или факти срещу уведомяващата страна, които противоречат на съществените (фактическите) елементи на решението по главното производство.

3.) УТС обаче няма обвързващо действие по отношение на правната преценка в главното производство.

4.) Наред с това няма обвързващо действие по отношение на установените факти, които третото лице не е било в състояние да оспори в главното производство, напр. тъй като те не са били предмет на спор между главните страни.

5.) УТС поражда действие, независимо от това дали третото лице се е присъединило към главното производство или не.

6.) УТС не засяга отношенията между третото лице и насрещната страна на уведомяващата страна, освен в случай че третото лице реши да се присъедини в подкрепа на насрещната страна.

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

- В Словения: окръжният съд.

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

- В Словения: окръжният съд.

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

- В Словения: Върховният съд на Република Словения.

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби

- В Словения: в следните съдилища наред със словенски език като официален се приема и един от езиците на националните малцинства:

Окръжен съд на Копер: италиански език,

Районен съд на Копер: италиански език,

Районен съд на Пиран: италиански език,

Районен съд на Лендава: унгарски език.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

- В Словения: член 58 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

- В Словения: член 204 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravnem postopku*), с който се урежда уведомяването на трети страни.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

Договорът между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимно съдебно сътрудничество, подписан във Виена на 16 декември 1954 г.,

Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Италия за взаимно съдебно сътрудничество по граждански и административни дела, подписана в Рим на 3 декември 1960 г.,

Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимно признаване и изпълнение на съдебни решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.,

Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Полската народна република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана във Варшава на 6 февруари 1960 г.,

Договорът между Социалистическа федеративна република Югославия и Чехословашката социалистическа република за уреждане на правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Белград на 20 януари 1964 г.,

Договорът между Социалистическа федеративна република Югославия и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Никозия на 19 септември 1984 г.,

Договорът между Федеративна народна република Югославия и Народна република България за взаимна правна помощ, подписан в София на 23 март 1956 г.,

Договорът между Федеративна народна република Югославия и Румънската народна република за правна помощ, подписан в Белград на 18 октомври 1960 г., и Протоколът към него,

Договорът между Социалистическа федеративна република Югославия и Унгарската народна република за взаимна правна помощ, подписан в Белград на 7 март 1968 г.,

Договорът между Република Словения и Република Хърватия за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Загреб на 7 февруари 1994 г.,

Конвенцията между правителството на Социалистическа федеративна република Югославия и Правителството на Република Франция за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.

Последна актуализация: 28/02/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.